

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΩΝ
ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΩΝ ΛΕΑΔ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΤΟΥ ΛΕΑΔ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗ

Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Αφού πρώτα σας καλωσορίσω στο νησί μας να ευχηθώ η εδώ παραμονή σας να είναι ευχάριστη και να σας ευχαριστήσω για την αποδοχή της πρόσκλησης μας προκειμένου να γίνει εδώ η πρώτη άτυπη συγκέντρωση των προέδρων και μελών των διοικήσεων των ΛΕΑΔ όλης της χώρας. Πιστεύω, δε, σύμφωνα και με τα θέματα της ημερήσιας διάταξης που έχουμε αναφέρει στην πρόσκληση μας, να αποτελέσει εφεξής η ολομέλεια αυτή ένα όργανο που θα συνεδριάζει σε τακτά χρονικά διαστήματα με καταστατικό και αρχές και το οποίο θα αποτελέσει τινά ένα δευτεροβάθμιο όργανο που θα ασχολείται συλλογικά με τα προβλήματα που θα ανακύπτουν κάθε φορά και τα οποία θεωρώ ότι είναι κοινά και αφορούν όλους μας, γιατί έτσι θα αντιμετωπίζονται σωστότερα, ταχύτερα, ενιαία και αποτελεσματικότερα.

Ιστορικό Ίδρυσης των ΛΕΑΔ

Αγαπητοί Συνάδελφοι

Είναι γνωστό στους περισσότερους το πώς φτάσαμε έως εδώ, αλλά θεωρώ υποχρέωση μου να σας κάνω μια σύντομη αναδρομή των γεγονότων προκειμένου να φρεσκάρουμε τη μνήμη.

Στις αρχές του έτους 1998 διεφάνη μέσω του εντύπου και ηλεκτρονικού τύπου μια διάθεση του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων να συνενώσει όλα τα τότε υφιστάμενα ταμεία Πρόνοιας της χώρας σε ένα. Μετά από αποσπασματικές τηλεφωνικές επικοινωνίες στον υπουργό και στους αρμόδιους υφυπουργούς διεψεύσθη το γεγονός σαν απόφαση πλην όμως διεφάνη ότι ένα τέτοιο θέμα απασχολούσε το Υπουργείο, διότι παρά τις διαψεύσεις επανερχόταν το θέμα στον τύπο σε διάφορα χρονικά διαστήματα. Κάτω από την πίεση των γεγονότων και ύστερα από πρωτοβουλία του φίλου και τότε προέδρου του ταμείου πρόνοιας Βόλου Σπύρου Μαρδέλη

συγκλήθηκε νομίζω για πρώτη φορά μια άτυπη ολομέλεια των προέδρων των ταμείων πρόνοιας όλης της χώρας στις 13 Ιουνίου 1998.

Στην άτυπη ολομέλεια αυτή που συμμετείχαν, αν θυμάμαι καλά, 37 από τους 51 προέδρους των ταμείων αποφασίσθηκαν τα παρακάτω ομόφωνα:

1. Συντάχθηκε ψήφισμα με το οποίο εκφραζόταν η κατηγορηματική αντίθεση της ολομέλειας για την όποια συνένωση, συγχώνευση ή ενωποίηση των ταμείων πρόνοιας το οποίο δημοσιεύτηκε στον τύπο και κοινοποιήθηκε στο αρμόδιο υπουργείο.
2. Εκλέχθηκε συντονιστική επιτροπή η οποία εξουσιοδοτήθηκε να παρακολουθεί την εξέλιξη του θέματος και να συντονίζει σχετικές ενέργειες σε περίπτωση που δεν εξελισσόταν το θέμα όπως είχε αποφασισθεί.
3. Αποφασίσθηκε ότι η πρόθεση των μελών της ολομέλειας ήταν να ιδιωτικοποιηθούν τα ταμεία πρόνοιας και να έχει το κάθε ταμείο ανεξάρτητη διαχείριση και διοίκηση του νέου φορέα που θα δημιουργούνταν, πλην των ταμείων πρόνοιας Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης οι οποίοι για δικούς τους λόγους ο καθένας παρέμειναν ως είχαν.

Η συντονιστική επιτροπή από τη συστάσεως της ενήργησε αστραπιαία και αποτελεσματικά. Εξασφάλισε ακρόαση αρχικά από τους δύο τότε αρμόδιους υφυπουργούς Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ.κ Φαρμάκη και Ιωαννίδη και στη συνέχεια από τον τότε υπουργό κ. Παπαϊωάννου, αφού προηγουμένως είχε φέρει το θέμα στην ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας όπου παρουσία και του υφυπουργού κ. Ιωαννίδη γνωστοποιήσαμε τις προθέσεις μας προς την πολιτεία που ήταν να καταργηθούν τα 47 επαρχιακά ταμεία πρόνοιας των δικηγόρων και στη θέση τους να ιδρυθούν σωματεία στα οποία θα περιήρχετο η περιουσία ενός εκάστου χωρίς φορολογικές επιβαρύνσεις.

Όλα αυτά έλαβαν τη μορφή νομοσχεδίου το οποίο συνέταξε η συντονιστική επιτροπή και το προώθησε ο κ. Παπαϊωάννου και ψηφίστηκε στη Βουλή και δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως ως νόμος πλέον με αριθ. 2676 / 5 Ιανουαρίου 1999 και στο άρθρο 31 αυτού του ΦΕΚ τεύχος 1 αριθ. φύλλου 1. Ο νόμος έτασσε ως γνωστόν προθεσμία έξι μηνών

προκειμένου να συσταθεί ο νέος φορέας στον οποίο θα περιήρχετο η κινητή και ακίνητη περιουσία του ταμείου πρόνοιας.

Όλα τα παραπάνω έγιναν μετά από αλληπάλληλες συνεδριάσεις και παραστάσεις της συντονιστικής επιτροπής η οποία λειτούργησε γρήγορα, καίρια και αποτελεσματικά γι' αυτό και έφερε το ποθούμενο για όλους αποτέλεσμα.

Συνάδελφοι ήδη σήμερα αντιμετωπίζουμε ένα σοβαρό πρόβλημα με το θέμα των καταθέσεων μας στην Τράπεζα Ελλάδος και αφορά όλους μας είτε έχουμε κατατιθέμενα χρήματα είτε όχι, εφόσον στη σχετική από 9-7-1999 γνωμοδότηση της Νομικού Συμβούλου της Τραπέζης Ελλάδος αναφέρεται ότι είμαστε υποχρεωμένοι να καταθέτουμε τα διαθέσιμα στην Τράπεζα Ελλάδος και οι διαδικασίες ανάληψης καθορίζονται στη συνέχεια με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών, Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του Διοικητή της Τραπέζης Ελλάδος όπως αναφέρει ο νόμος 1611/50 τον οποίο επικαλείται και στηρίζει στη γνωμοδότησή της. Ο νόμος αυτός αναφέρει στο αρθρ.1 «δημόσιοι οργανισμοί υπαγόμενοι εις τις διατάξεις του παρόντος νόμου νοούνται τα πάσης φύσεως Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ως και πάσης φύσεως Ασφαλιστικά Ταμεία Δημοσίου ή Ιδιωτικού Δικαίου». Το ζητούμενο λοιπόν είναι εάν εμείς χαρακτηριζόμαστε Ασφαλιστικά Ταμεία Ιδιωτικού Δικαίου ή όχι. Η Νομική Σύμβουλος της Τραπέζης Ελλάδος στηρίζει τη γνωμοδότησή της σε διάφορες γνωμοδοτήσεις που θεωρώ σαν πιο βαρύνουσα τη με αριθ.1035/86 της Διεύθυνσης Νομικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και η οποία αναφέρει τα παρακάτω.

Όπως προκύπτει από τη διάταξη του άρθρου 1 του Ν.1611/1950, που παραθέσαμε παραπάνω, η διατύπωσή της είναι ευρεία περιλαμβάνει δε όχι μόνο τα Ταμεία που ιδρύονται με νόμο ή άλλες πράξεις της Διοικήσεως αλλά και τα αλληλοβοηθητικά Ταμεία που λειτουργούν σα Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου (σωματεία) με σκοπό ασφαλιστικού χαρακτήρα, παροχές στα μέλη τους, τα οποία, όπως γίνεται δεκτό (ΑΠ 494/51, ΕΕΝ ΙΘ' σελ.173, Γνωμ. Νομ. Συμβούλου ΙΚΑ 43572/7499/52, Δελτίο ΙΚΑ, Β' 123, Νον. Πρωτ. Αθ. 2763/73, ΕΛΚΑ ΙΕ' σελ.99, Γνωμ. ΝΣΚ 337/1966 σελ.783 επ.), αποτελούν οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως. Διαφορετική άποψη, πέραν του ότι δεν φαίνεται να βρίσκει έρεισμα στη διατύπωση του νόμου, θα καθιστούσε τη

διάταξη, όσο αφορά την υπαγωγή στην προβλεπόμενη από αυτή ρύθμιση των πάσης φύσεως Ασφαλιστικών Ταμείων Ιδιωτικού Δικαίου, κενή ουσιαστικού περιεχομένου. Έτσι και εφόσον, προφανώς, σκοπός του άρθρου 2 του Ν. 1611/50 είναι η διασφάλιση της περιουσίας, των Ασφαλιστικών Ταμείων, σκοπός που αναμφίβολα συντρέχει και προκειμένου για αλληλοβοηθητικά σωματεία, έπεται ότι η ρύθμιση της παραπάνω διατάξεως έχει εφαρμογή και προκειμένου περί των σωματείων αυτών.

Με όλα τα παραπάνω που ανέφερα ο σκοπός μου βέβαια δεν είναι να σας πείσω ότι υπαγόμαστε στις διατάξεις του ν.1611/50 αλλά για να προβληματιστούμε όλοι μας προς την αντίθετη κατεύθυνση δηλαδή θα πρέπει να αποδείξουμε ότι δεν είμαστε ασφαλιστικοί οργανισμοί.

Για όλα τα παραπάνω αλλά και για όσα άλλα προβλήματα θα αντιμετωπίσουμε στο μέλλον προτείνω να

1. Θεσμοθετήσουμε την ολομέλεια των ΛΕΑΔ όλης της χώρας σε δευτεροβάθμιο όργανο.
2. Εκλέξουμε συντονιστική επιτροπή η οποία και θα προτείνει στην ολομέλεια τον τρόπο λειτουργίας της επιτροπής και της ολομέλειας.

Όσον αφορά το τέταρτο θέμα της ημερήσιας διάταξης θεωρώ ότι είναι ένα θέμα που πρέπει να ωριμάσει και να το συζητήσουμε αφού βάλουμε σε μια σωστή πορεία τα ήδη λειτουργούντα ΛΕΑΔ.

Ηράκλειο, 9 Σεπτεμβρίου 2000

Ο Πρόεδρος ΛΕΑΔ Ηρακλείου
Χαρ. Καλογιαννάκης